

ILLA BEREK

BEREKFÜRDŐ

III. évfolyam 2. szám - 2017. július

Negyedévente megjelenő, ingyenes önkormányzati lap

AZ ÉV TISZA-TAVI POLGÁRMESTERE: MOLNÁR JÁNOS (BEREKFÜRDŐ)

2017. 05. 27-én Tiszaderzsén került sor a Tisza-tavi Polgármesterek Találkozójára.

„A Tisza-tó régió fejlesztéséért végzett munkát összegezte Dr. Fazekas Sándor földművelésügyi miniszter, a térség országgyűlési képviselője.

- Milliós tömeg fordul meg a tó körül, további feladatunk, hogy mi-

nél több embert hozunk ide - vélekedett az újabb előrelépéshez szükséges szemléletváltozásról szólva, majd gratulált a résztvevőknek és díjazottaknak.

Egy rövid pódiumbeszélést követően átadták a Tisza-tavi Polgármesterek Találkozója elismerő díjait.

A „Tisza-tó Zöld Nagykövete”

megbízott Horváth Béla, a KÖTIVIZIG nyugalmazott főmérnöke lett. A „Tisza-tavi Régióért” díjat Szabó József elnök-lelkész, egyházmegyei főjegyző vehette át, míg az „Év Tisza-tavi Polgármesterének” Molnár Jánost választották, aki két és fél évtizede dolgozik Berekfürdő és a régió fejlődéséért. Molnár János a Hortobágyot, a Nagykunságot és a Tisza-tavat egy turisztikai térségnek tekinti.

- Számomra fontos az egység, ebben gondolkodom. Csak így léphetünk tartósan előre – nyilatkozott a díjazott településvezető.”

Forrás: Internet

Gratulálunk Polgármester Úrnak az elismeréshez!

Kovács Lajosné (Kica) festménye Berekfürdőről

Tisztelt Berekfürdői Lakosok!

Megköszönöm és őszinte hálámat fejezem ki mindenkinek a Berekfürdő önállóvá válásának 25. évfordulójára rendezett rendezvényen nyújtott segítségnyújtásáért, részvételéért, odaadó munkájáért! Boldogsággal és büszkeséggel tölt el, hogy Berekfürdő intézményei, civil szervezetei, csoportjai, önálló szervezetei példaértékű összefogással emelték a rendezvény fényét, hozzájárulva annak sikerességéhez!

Köszönettel és tisztelettel:

Molnár János
polgármester

VISSZATEKINTŐ

XIV. NAGYKUN VERS- ÉS PRÓZAMONDÓ VERSENY

Ez évben 2017. április 22-én került sor Berekfürdő Község Önkormányzata és Csikos Sándor kunkapitány szervezésében a XIV. Nagykun Vers- és Prózamondó Versenyre.

Az idén 14. alkalommal megrendezett Vers- és Prózamondó versenynek nem titkolt célja, hogy minél szélesebb körben megismertesse a Nagykinság irodalmát, ezáltal tegye azt élővé, mindennapivá.

A versenyt Csikos Sándor úr, a zsűri elnöke nyitotta meg.

A megnyitót követően kezdetét vette a verseny. Annak végeztével - hosszas tanácskozás után - Csikos Sándor úr értékelte a versenyt és eredményhirdetés következett.

Az **általános iskolás korosztályból** két I. helyezettet választottak: **Arany Botond**, 4. osztályos és **Ábrahám Lea**, 2. osztályos tanulókat. **II. helyezést** ért el **Tóth**

tanuló, **Fehér Attila**, 4. osztályos tanuló és **Sipos Viktória Ivett**, 7. osztályos tanuló. A Bereki Irodalmi Társaság **különdíjának Juhász Csenge** örvendhetett.

Középiskolás kategóriában a 10. osztályos **Olasz Ákos** kapta az I. helyezést, a **II. helyezett Horváth Gréta**, 9. osztályos tanuló, a **III. helyezett Ács Marianna**, 10. osztályos tanuló lett. A zsűri **különdíjában Olasz Ákos** részesült és a Bereki Irodalmi Társaság különdíját is ő vihette haza.

A felnőtt korosztályban induló versenyzők közül **I. helyezést ért el Fodor Károly**, a megosztott **II. helyezést Szopkó Rita és Tóth Istvánné** kapta, a **III. helyezett pedig Horváthné Pandur Tünde** lett. Különdíjban részesült **Fodor Károly, Soltész László, Szikszai Lászlóné és Szopkó Rita**.

Ezúton gratulálunk a díjazottnak és köszönjük a versenyzők eredményes szereplését, a felkészítők színvonalas, valamint a zsűri odaadó munkáját.

Hosszu Zsanett

Ez évben rendhagyó módon, elődöntők nélkül zajlott a verseny, mely után három kategóriában: általános iskolás, középiskolás, illetve felnőtt kategóriákban hirdettük ki az első 3 helyezettet.

A zsűriben helyett kapott Csikos Sándor úr, Berekfürdő díszpolgára, kunkapitánya, Jászai Mari-díjas színész, rendező, tanár, érdemes és kiváló művész; Várhalmi Ilona, a debreceni Ady Endre Gimnázium művészeti vezetője; Szabó Péterné, a karcagi Városi Csokonai Könyvtár munkatársa, Cs. Nagy Ibolya, magyar irodalomtörténész; és Dr. Márkus Béla, magyar irodalomtörténész, József Attila díjas, nyugalmazott egyetemi docens.

Lili, 2. osztályos tanuló, a **III. helyezettnek** pedig **Arany Hunor**, 3. osztályos tanulót értékelték. A kategóriában **különdíjat** kapott **Bakos Bendegúz**, 1. osztályos

BEMUTATJUK... POTORNAINÉ SZÚCS KATALIN ALJEGYZŐT

Aki a polgármesteri hivatalban megfordul, valószínűleg találkozik egy mosolygós fiatalasszonnyal, aki aktívan vesz részt községünk irányításában.

- *Hogyan indult a pályája?*

- 1993-ban költöztünk Berekfürdőre. Friss pedagógus diplomákkal a kezemben tanítóként kezdtem el dolgozni az iskolában, majd a legnagyobb gyermekem születése után a helyi óvodában óvodapedagógusként helyezkedtem el. Közben elvégeztem az Államigazgatási Főiskolát, megszereztem a mérlegképes könyvelői végzettséget, valamint sikeres közigazgatási szakvizsgát tettem.

- *Élete ezután szorosan összefonódott a hivatallal.*

- Valóban, 1999. szeptember 1-től a Polgármesteri Hivatalban dolgozom jegyzőként, amely HIVATÁS az egész életemet meghatározza. Úgy érzem, megtaláltam a helyemet, nagyon szeretem a munkámat, amiben számomra nem létezik lehetetlen. Minden feladatot a lehető legnagyobb körültekintéssel, a legjobb tudásom szerint próbálok megoldani. Igaz, ez nem könnyű, hiszen egyszerre kell jó vezetőnek, empatikus szakembernek és

elhivatott köztisztviselőnek lenni. Vezetőnek lenni számomra azt jelenti, hogy elszakíthatatlan bizalom fűz össze azokkal, akik iránt felelősséggel tartozom. Megpróbálok példával vezetni, hogy egymást, együtt vigyük előbbre.

- *Mi a mozgatórugója az életének?*

- Számomra fontos, hogy mindig legyenek terveim, céljaim, álmaim, vágyaim, melyért élhetek, küzdhetek, tehetek, törekedhetek.

- *Melyek élete alappillérei?*

- Két dolog van, amiért mindent megteszek feltétel nélkül a hivatal és a családom. A sorrendet pedig mindig az határozza meg, hogy melyiknek van nagyobb szüksége rám. Akiknek köszönettel tartozom a hivatásomban: elsősorban munkatársaimnak, akik magasan képzett szakemberek, és teljes elhivatottsággal szabadidejüket is feláldozva végzik munkájukat. A hivatal minden dolgozójának kiemelkedő szerepe van a pályázatok előkészítésében, és végrehajtásában is.

- *Milyen elismerésben részesült mindezért?*

- A 2012. évben Berekfürdőért kitüntetésben részesültem, mely elismerés mellett, hogy nagy örömet jelentett számomra, megerősített abban, hogy az eddig végzett tevékenységem nem volt hiábavaló, és tovább kell folytatnom a munkám.

- *Milyen feladatok megoldásában működik közre idén?*

- A 2017. évben több sikeres projekt is elindul, ilyen az orvosi rendelő felújítása, az iskola és a hivatal energetikai korszerűsítése, a feldolgozó üzem megépítése. Folyamatosan működnek a közfoglalkoztatási programjaink (kertészet, térkö-gyártás, közterület szépítés, virágosítás) is.

- *Említette, hogy fontosak szá-*

mára a célok. Milyen egyéni tervei vannak a jövőben?

- Az élethosszig tartó tanulás híve vagyok, hiszen a saját magunknak megszerzett ismeret, tudás az, amit senki nem vehet el tőlünk. A hivatalban az önképzéseink, az évenkénti továbbképzések, a szakmai napok mind-mind a naprakész ismeretünk gyarapítását szolgálják. Terveim között szerepel még a jogi egyetem befejezése, valamint nyelvtanulás.

- *Élete másik alappillére a családja.*

- Köszönettel tartozom családomban a páromnak, aki elfogadta és támogatta a feltétel nélküli hivatás-szeretetemet és gyermekeimnek, akik lelkiismeretesen teszik a dolgukat: Nóri negyedéves a debreceni Állam- és Jogtudományi Egyetem jogász szakán, Lilla a Debreceni Egyetem Bölcsészkarán pszichológus hallgató, Ádám pedig a karcagi Református Általános Iskola ötödik osztályában jeleskedett nem csak a tanulásban, hanem labdarúgásban is.

- *Mivel tölti legszívesebben a szabadidejét?*

- Nagyon szeretek kerékpározni, kirándulni, aerobicozni és minden egyebet, ami aktív kikapcsolódás, mert a figyelmemet eltereli a mindennapi jogi „útvesztőktől”.

- *Köszönöm, hogy betekintést nyerhettünk munkájába és életébe. Berekfürdő önállóvá válásának 25. évfordulója alkalmából mit szeretne kívánni?*

- Kívánom Berekfürdőnek, és nekünk berekfürdőieknek, hogy azok az álmaink, melyeket közösen álmodtunk meg váljanak valóra, és együtt tegyünk meg mindent azért, hogy ez a kis település továbbra is virágzó, élhető és szerethető maradjon.

VISSZATEKINTŐ DR. KENYERESNÉ Z. ÁGNES KIÁLLÍTÁSA *„A művészet lemossa a lelkekről a mindennapok porát.”* (Picasso)

Dr. Kenyeresné Z. Ágnes nevét és festményeit jól ismerik a berekiek, hiszen rendszeresen megörvendeztet bennünket tematikus kiállításával.

Legutóbb március 25-én a „Csak nő” címmel láthattuk összeállítását, melyet Nagy Istvánné nyitott meg a Bod László Művelődési Ház zsúfolásig telt tetőterében. Családtagjai, barátai, volt karcagi tanárkollégái és a berekiek egyaránt nagy figyelemmel hallgatták a megkapó gondolatokat és gyönyörködhetek a sokoldalú kifejezőmódokban, a találó címekben, a színek játékában.

A vendégkönyvet lapozgatva a régi és az új beírások között az alábbi gyöngyszemekre leltem, melyek a művésznő által kivált hatásról árulkodnak.

„Gratulálok az újabb csodálatos kiállításodhoz! Imádom a vonalaidat, a színeidet és az egészen különleges, sajátos látásmódodat! És mint mindig, most is megvan(nak) a kedvenc(ek).”
(Tóth Bogi)

„Drága Anyukám! Gyönyörűek a képeid, nagyon büszkék vagyunk rád!”

„Szemnek tetsző, lelket melengető, szűkebb pátriánk színeit visszaadó, számunkra csodálatosak

a képek” (Saliga Józsefné, Kovácsné Kátai Erzsébet)

Én az „És mindig történik valami nagyszerű” c. festményei előtt álltam hosszan, s remélem, mindenki megtalálta a számára élményt nyújtó művet.

Mit is kívánhatunk Ági néni-nek? Jó egészségben töltött, hosszú alkotói éveket.

„Te ne törődj mással, csak a hanggal, melyet az angyal kiált feléd, mikor munkádra biztat.”

(Márai Sándor)

Kóródi Lászlóné

CSALÁDI SPORTNAP BEREKFÜRDŐN 2017. ÁPRILIS 30-án

Berekfürdőn, az idegenforgalom miatt színes kulturális programok szórakoztatják az ide látogatókat. Többen úgy gondoltuk, hogy szükségünk van olyan alkalmakra is, amikor nem a turisztikai attrakció a cél, hanem az, hogy a programba bevonódjon a falu lakosságának minél szélesebb köre. Erre kiváló alkalom, egy vidám családi majális, illetve sportnap megrendezése. Berekfürdő életében ez nem példa nélküli, mivel 2005-ben és 2006-ban már szervezett ilyen napot a Berekfürdői Sportegyesület, amire a mai napig is nagy örömmel gondolunk vissza.

Eredetileg a múlt év tavaszán szerettük volna megrendezni a családi napot, de akkor kifutottunk az időből. Azonban, már akkor összeállítottunk egy komplett programtervet, amit idén csak elő kellett venni, és részletesen kidolgozni. A kreatív csapat tagjai; **Cseke Réka, Bánhegyiné Bakó Éva, Perge József, Lukács Imre, és Pergéné Zsuzsa** voltak. Lényegében olyan színvonalas, szórakoztató programot akartunk létrehozni, ami biztosítja a sportolás, mozgás lehetőségét a sport-versenyeken való részvétellel, és az együtt játszás élményével, miközben megvalósul a közösségfejlesztés, és az egészséges életmód népszerűsítése is.

A sportpályán, délelőtt 10.00-kor **Czinegéné Bódi Szilvi** bemelegítő tornájával és futással indult a program, majd kezdetét vette a vidám,

játékos sportvetélkedő. Négy, 12 fős csapat küzdött egymással, az elért pontok ugyan adtak rangsort, de valójában mindenki győzött. ☺ A zsűri (**Molnár János** – polgármester úr, **Potornainé Szűcs Katalain** – aljegyző asszony, **Szabóné Magyar Anikó** - BSE könyvelője) eredményhirdetésére elkészült a csapatok főztje, lehetett ebédelni. Közben, beindultak a tematikus sátrak, a háttérben felépült a mobil kalandpark, a mászófal, és a légvár is, amit birtokba vehettek a gyerekek, fiatalok. A sakk-sátorban bereki sakkozók mutatkoztak be, és adtak lehetőséget egy partira. Az egészség-sátorban a karcagi Kórház dolgozói mértek vérnyomást, vércukrot, testtömeg indexet, és adtak dietetikai tanácsot a hozzájuk fordulóknak. A bio-sátorban a karcagi „Fűben-Fában Biobolt” mutatkozott be. A zöldségfaragó-sátorban **Gelei Tamás** káprázta-

tott el bennünket csodás, és finom alkotásaival. A Kölyök-kuckóban, Koszna Anita csillámtetkóival és arcfestéssel dekoráltuk ki a gyerekeket. A szkander-sátorban pedig **Vályi-Nagy Imre** és **Nagy Márton** felállították padjukat, ahol az arra vállalkozók próbára teheték erejüket. Délután, még futballmeccsek is színesítették a nap programját, majd sor került a nyereménysorsolásra, melyen értékes sporteszközöket lehetett egy kis szerencsével megszerezni. Este 7 órától a karcagi Matchboys zenekar fellépése zárta a napot. A rendezvény és koncert hangosításáról **Perge Tibor** gondoskodott grátisz.

Szerencsére, kegyes volt hozzánk az időjárás, mert szép, napsugaras időben bonyolíthattuk le rendezvényünket, mely nem jöhetett volna létre ilyen színvonalasan, ha nem lettek volna olyan önzetlen támogatók, akiknek ezúton is köszönjük a felajánlásaikat.

Úgy gondoljuk, a rendezvény elérte célját, mert jó volt együtt lenni, enni-inni, mozogni, szurkolni, nevetni, nézelődni, beszélgetni, szórakozni. Reményeink szerint jövőre még több csapat fog kedvet kapni a játékra, és bennünk, szervezőkben is lesz annyi lelkesedés, hogy legalább ilyen tartalmas programot rendezzünk, persze az égiek és a földiek támogatásával. ☺

A szervezőcsapat nevében leírta
Perge Józsefné.

„Ezek már EU-konform tyúkok, mert az öt ólban négyen vannak.”**Nyitrai Károly**

Volt üvegpréslő, „kikós”, keverő, csiszoló, polírozó, olvasztó, főolvasztó az üveggyárban. Jutalomúton járt külföldön. Nyitrai Károly emlékezik.

„Azért vettem elő a kisokost, mert elég népes volt a család. Az apám Nyitrai Gyula volt, az anyám Szabó Rozália. Apám túrkevei, anyám püspökladányi. Úgy jöttek össze, hogy Karcagon találkoztak. Apámnak mezőgazdasági foglalkozása volt, akkoriban úgy mondták, hogy mezőgazdasági cseléd. Anyám bejárónő volt. Hallani most is, hogy van ilyen, de én nem tartok.

Saját földjük nem volt. Hát az úgynevezett felszabadulás – én nem tudom mondani másképp, mert nekünk így tanították -, tehát 1945 után az apám a Tanácsházán volt hivatalsegéd. Baktersapkája volt neki, hozta-vitte az iratokat. Annyi gyerek mellett kellett, hogy anyám otthon legyen 1955-ig. Akkor apám karácsony első napján összeesett, és meghalt. Onnantól kezdve anyám vette át a szerepét, én is félig-meddig már besegítettem.

Én vagyok a legidősebb, Károly. Utánam van Gyula, János, Imre, Rozália, Margit, Katalin és a sort zárja István. Ő 1953-ban született. Én lakom itt, a többi odavan a Dunántúlon. Gyula Esztergomban halt meg 1995-ben, egészségügyi műszaki asszisztensként – ezeket a szakszavakat hallja az ember. Úgy 1963-ra tehető, hogy rajtam kívül az egész család elkerült Dorogra a megélhetés reményében, ugyanis János és Imre a szénbányászatban helyezkedtek el. Hát nagyon jól kerestek, a szénbányászat akkor nagyon fenn volt.

Én 1960-ban nősültem, már akkor Berekfürdön telepedtem meg, szinte azóta itt lakom. Akkor még ez az utca Délibáb utca volt. Ahogy idekerültem, mondták, hogy jobb az ipar, mint a téesz. Én akkor már

a Béke-téeszben voltam takarmányos, hivatalosan takarmány-előkészítő a tehenészetben, a Béke százasban. Nekem kellett összeállítani, amit a jószággondozók feleltek: siló és széna, száraz és szálas. Az abrak, ez lehet kukorica vagy más gabona összeőrölve. Ezután kapták az úgynevezett silót, a siló többféle szálasból van. Ahogy csinálja az asszony a csalamádét: minél többféle, annál jobb. Ezután kapott gypszenát, amikor eljött a kaszálás ideje: bükkönyt, zabos-bükkönyt, borsót, kukoricát – ez a misling, ezt biztos már tetszett hallani.

Amikor elvégeztem a nyolc általánost, a szülők nevére dolgoztam. Mikor betöltöttem a tizenötödik évemet december elsején, másodikán már dolgoztam, ahogy akkor szokás volt. Levélkézbesítő voltam, én bélyegeztem le a hivatalos papírokat. Erre büszke voltam, mert komoly feladat volt ez akkor. Ugyanott maradtam, hát volt egy idő, amikor unalmasnak tartottam. Csak átkerültem a mezőgazdasági csoporthoz, ahol legeltettük a magánemberek jószágait, akkor ez tetszett nekem borzasztóan! Reggel kihajtottam, este be. Én községi csordás voltam, nem sokáig maradtunk egy helyen. 1956-ban volt ez a borzadalom felfordulás, igyekezett az ember elbújni. Még előtte, a háború alatt mindkét se-reg elől sikerült annyi jószágot elrejtetni, hogy nem halt éhen ez az ország. Egyik is, másik is csak innen ettek. Ha most történne, mit ennének meg? Mert nincs. Sajnos, nincs! Az utolsó tehén is elment a faluból.

1956-ban nagy volt a zűrzavar, a tszcs-ből a lovakat sokan vinni akarták magántulajdonba. Sok szarvasmarha viszont nem kellett senkinek, úgy kóboroltak a határban kisebb csoportokban, nem törődött velük senki. A Tilalmasi Állami Gazdaság vezetősége úgy

döntött, hogy egy használaton kívüli istállóhoz karámot építenek a Füredi úton, ide gyűjtik a kóbor jószágokat. A szabad ég alatt teleltek ki, mert ott volt az istálló, de annyi jószág nem fért be. Úgy etettük, a szárat úgy hordtuk be – elég nagy tél volt! –, hogy éhen ne haljanak. Takarmányozásuk kukoricaszár, rizsszalma, zabszalma és egyéb szénaféleség volt. Jászol nem volt, így a földre szórtuk a takarmányt. Tavasszal már méteres volt az alom. Tessék elképzelni, hogy ennyi jószágot ketten láttunk el idős Nagy Sándorral, aki Karcagon lakott a Hideg utcában. Száz-tíz darab jutott kettőnkre! Mikor itattunk, az állatok hasig jártak a sárban. Tavasszal lett ennek az áldatlan állapotnak vége, mikor gyp lett. Május elsejével szüntünk meg ottan, mint kihelyezett állatgondozók. Mit szenvedtünk mi is, a két ember! Még elmondani is borzadalom.

1957-ben visszamentünk a Tilalmasi Állami Gazdaságba. Amikor 1958-ban rabgazdaság lett, azt én nem tudtam elviselni. Ekkor lettem téesz-tag a Béke százasban, Hosszú Sanyi bácsi volt a nagyfőnököm. Na most a téeszben vagyok 1963-ig, utána felgyorsulnak az események. Sem a munkával, sem a juttatással nem voltam megelégedve, nem egészen egy éven belül otthagytam őket.

Közben 1958. június 12-én délelőtt 9 órakor a karcagi November 7 Tsz Gyarmati úti tehenészetében megpillantottam Mezei Rózát. Szerelem volt első látásra. 1960-ban megnősültem, jött a gyerek, Károly fiam 1961. május 23-án, és 1963-ban megszületett Róza lányom. Akkor abban a reményben, hogy többet keresek, átmentem az akkori Magyar Postához. Mélyponton voltunk, mikor jött a két gyerek.

(Folytatás a 7. oldalon)

Úgy kerültem át a szénmedencébe Dorogra, mint bányász. A testvéreim már ott voltak, Imrével egy bányába kerültem csillásnak. Jól fizettek, ez volt a lényeg. Kéthetente jártam haza a Berekbe. Nagyon jól kerestem, ez az igazság, de 1965 nyarán ezt is otthagytam. Ennek a lakásnak két része van, mink itt laktunk, anyósoméék meg ott. A kőolajipari vállalatnál helyezkedtem el, és 1967-ben – legalább ez legyen pontos – 1967. november elsején léptem be az Üvegyárba. Munkám jutalmául 1977-ben láthattam Kijevet, Leningrádot és Moszkvát.

Ott dolgoztam 1992. február elsejéig, akkor mentem nyugdíjba. De amikor én elmentem nyugdíjba, még egy Nyitrai lett a gyárban üvegfúvó: a fiam. Én odamentem mint segédmunkás, elvégeztem egy három éves üvepipari akadémiaát Berekfürdőn, és úgy jöttem el, mint főolvasztó. Az utolsó tanfolyamom a méregkezelői volt, mert én még a nyugdíj előtt is tanultam, és eredményes vizsgát tettem. Az én nagyapám 88 éves koráig fuvaros volt, és akkor azt mondtam neki, hogy miért dolgozik még ilyen idősén. Neki volt egy olyan mondása, hogy csak akkor vehet el az asztalról, ha teszel is rá!

Megerősödtünk, sertéseket, aprójószágot vettünk. A legtöbb – nem tudom, melyik évben – hatvanhét sertés volt ezen az udvaron. Itt addig nőttek, míg el nem érték a 127

kilót, addig ebből az udvarból nem mentek ki. Lehet mondani, hogy mint a gyereknevelés: kiscsoport, középső csoport, nagycsoport. Úgy építettem az ólakat, hogy bírja, és most itt van kihasználatlan. Gondolkozom én ezen is, hogy mikor adtuk el az utolsót. Tudom, hogy borzasztóan felbosszantottak azzal az 5 darabbal. Az volt az utolsó, akkor adtuk el az utolsó két anyadisznót, akkor pecsételődött meg a sorsuk.

Ebben a családban mindenkinek feladata volt, mert a tojást összeszedni naponta az ötéves gyerek is meg tudja csinálni. A következő a lehetőségekhez képest a kultúra: könyvet vettünk, moziba jártunk, színházba is elmentünk. De az, hogy úgy elcsavarogjanak, hogy mi nem tudunk róla, arról szó se lehetett. Van a törvénynek egy olyan cikkelye, hogy a szülő a gyerek nagykorúságáig felel, és nálam ebben nem volt kegyelem.

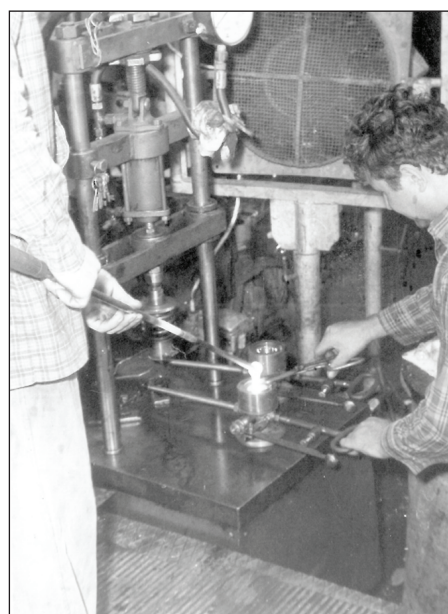
Az én feleségem a bereki postán volt hivatalvezető, mert elvégezte a postahivatali iskolát. De amikor nyugdíjba ment, csak három havi nyugdíjat tudott felvenni. 1997-ben halt meg, és nincs a földön olyan ellenségem, akinek kívánnék ilyen halált. Károly fiam megnősült,

négy családja van. Ő Nádudvaron van, és fröccsöntő egy külföldi cégnél, ahol öntözőcsöveket gyártanak. Róza egészségügyi szakközépiskolát végzett, és Karcagon lett nővér, de nem igazán szerette ezt a helyet. A budai gyerekkórházban lett főnővér, most úgy hívják, hogy Burghardtne Nyitra Róza, erre nagyon büszke. Nagytétényben laknak, két családja van. A férje hídépítő, jelen pillanatban áruterítő. 1970-ben született József Gyula, ő itt lakott egy darabig a feleségével, és most Hevesben vannak, Tenken laknak. Annamária még hajadon. Ő kertészeti középiskolát végzett Jászapátin, utána a karcagi kórházban volt takarító, ahol jelen pillanatban logisztikai munkatárs.

Meg tudom mondani, hogy most öt tyúk van az udvaron. Meg két kutya. Ennyi az egész. De ezek már EU-szabvány tyúkok, mert mind-egyikre jut egy ól, nézze meg!

Keresztes Ágnes

VISSZATEKINTŐ – GYERMEKNAP

Ez évben 2017. május 28-án, vasárnap került megrendezésre gyermeknap rendezvényünk Berekfürdőn.

A megnyitó és a programok 10 órától indultak, a rendezvényt Hosszu András alpolgármester úr és Kun Csilla, a karcagi Gyermekegészségügyi Szolgálat vezetője nyitotta meg. A megnyitó után a színpadon a Berekfürdői Csicsergő Óvoda „Csicsergő néptáncosainak” műsorával indult a műsor, majd a

karcagi Szélmalom kennel kutyás bemutatója következett Ferenczi Sándorné Ica néni díjnyertes kutyáival.

A látványos bemutató után a Dalma Dance Club berekfürdői tagozatának táncosai folytatták a sort. Délelőtt megtekinthető és kipróbálható volt a tűzoltó- és a rendőrautó a karcagi tűzoltók és rendőrök jóvoltából. Délről Karcagi Nagy Zoltán és Andy szórakoztatta a résztvevőket, őket követően

pedig a Csimota együttes gyermekműsorával zárult a sor.

A rendezvény teljes ideje alatt ingyenesen igénybe vehető kísérőprogramok közül válogathattak az ünnepelt gyerkőcök, mint a lovas sétakocsikázás a Dániel Farm jóvoltából, a légvár, a Mosolyudvar Népi Játsszóter. A színes programok mellett mini fánkkal és fagyalattal is megajándékoztuk vidám gyermekeinket.

Hosszu Zsanett

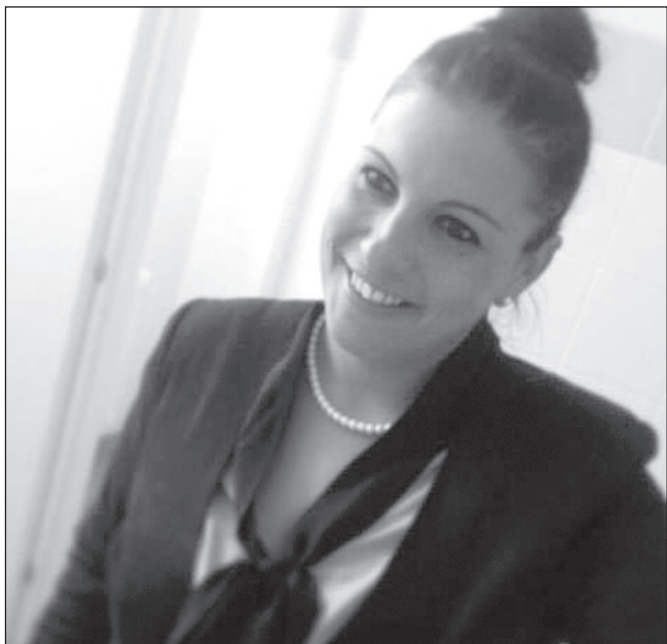
GÓLYAHÍR

„Megszülettünk, hogy hozzáadjunk valami jót a világhoz”
(Nagy László)

Szeretettel köszöntjük:

*Boda Grétát, Kiss Anna Málnát, Kovács Zitát,
Szabó Hanga Nórát!*

VIDEÓK KÉSZÍTŐJE – BALLA-SEBŐK ÁGNES

A 2016. december 2-i díjátadón az „Örökségünkért” érmes dr. Hajdu Lajosról és a „Berekfürdőért” díjas Kovács Andrásné Zsuzsa néniről a Balla-Sebők Ágnes által összeállított kisfilmeket láthatták az érdeklődők.

Ági már nem helyi lakos, de sokat jár haza és már két szakdolgozatot is írt Berekfürdő turisztikai adottságairól és továbbfejlesztési lehetőségeiről, illetve kulturális életéről. A kisgyermekes anyuka művelődésszervező, második diplomája után a MOL-nál dolgozott, és jártas a munkavédelmi termékek körében is.

- *Hogyan kezdődött a kisfilmszerű videók készítése?*

- Először családiakat állítottam össze, aztán barátaimnak például születésnaposokat, illetve munkahelyieket. A 15-20 perces emlékképek alapja kb. 100 darab fotó.

- *Hogyan tudod összekapcsolni őket?*

- Többnyire kronologikus (időrendi) sorrendbe állítom őket, de lehet témafüggő is. Sokat segít a zene is, amely megadja az alaphangulatot.

- *Nagy örömet szerzel vele mindenkinek, hogy rögzítéd és felidé-*

zed a múltat. Ha gyermeked mellett van egy kis szabadidőd, mivel töltöd?

- Hobbim még a futás, és a nyelvek közül az angol tanulása.

- *Nagyra értékelem, hogy nem szakadtál el településiünkől, és köszönöm, hogy szakdolgozatodból idézhetek.*

Kóródi Lászlóné

„Berekfürdőn nincsenek mű-

emlékek, ezért látnivalókat kell teremteni, máshol nem látható különlegességeket bemutatni. Például az alföldi vízkutatás történetét bemutató Pávai Vajna Ferenc Múzeum létrehozása, amely kisebb zárt helyet igényel a tárolók, dokumentumok, fotók stb. bemutatására, nagyobb részében azonban szabadtéri múzeumként működne

a technikai eszközök, fúrótornyok stb. bemutatására.

Fel kellene dolgozni híres emberek Berekfürdővel kapcsolatos történeteit és ezeket meg kellene jelentetni.

Érdemes lenne egy növényritkaságokat is bemutató arborétumot kialakítani, ahol a pusztai növényzetet is be lehetne mutatni. Ez az arborétum pihenési, sportolási célokat is szolgálhatna, egyúttal amolyan egészségpark is lehetne.

Parkokat kellene létrehozni a sétálni vágyóknak, padokkal, sétautakkal.

Fotó-szafarikat kellene szervezni hazai és külföldi részvevőkkel. Lehetővé kellene tenni a pusztai és a vizes élőhelyek szervezett látogatását.

Nosztaigiatáborokat (pl. nomádtábor, betyártábor), főzőtanfolyamokat (pásztorételek, nagykunsági ételek), cserkészáborokat (az egyházzal közösen), kerékpártáborokat (az idősebbeknek is), sárkányrepülő-találkozókat és közös disznótorokat kellene szervezni.”

TISZTELT LAKOSSÁG! KEDVES ILLA BEREK OLVASÓK!

Mint ismeretes ebben az évben ünnepeljük településünk önállóvá válásának 25. évfordulóját. A jubileumból adódóan ez évben számos programot rendeztünk, rendezünk. Az első alkalomra 2017. április 15-én került sor, 25 db kislevelű hársfa ültetésével a Kemping utcán. Az esemény érdekessége, hogy külön meghívást kaptak azok a fiatalok, akik idén töltik be 25. életévüket és jelképesen a fák örökbefogadói lettek. Ha idejük engedi - egy séta alkalmával - kérem, tekintsék meg ezt a hársfasort, amely idővel igazi díszje lesz a településnek.

Második alkalommal májusban volt egy 25 km-es kerékpártúra, amely célja a természeti értékeink bemutatása a Gólya túrátvonal mentén. Sajnos, az időjárás viszontagságai miatt csak a táv felét sikerült elérni, a túra folytatását szeptemberre tettük át. Harmadik alkalommal a Berekfürdői Horgászegyesület szervezésében egy 25 órás horgászverseny kezdődött június 10-én,

mely sikeresen lezajlott. Június 23-án a Szent Iván éji ünnepség keretében égő fáklyákkal lett kirajzolva a 25-ös szám, amelyről légi felvétel is készült. A kiváló hangulatot a Berekfürdői Hagyományőrző Néptánc-csoport és a Kokas Banda szolgáltatta.

Június 29 - július 16-a között tekinthettük meg a Bod László Művelődési Házban a Bereki Alkotó Kezek immár hagyománnyá vált kiállítását. Ebben az évben több mint 90(!) kiállító hozta el, mutatta meg szebbnél szebb munkáit. A kiállítást berendezte és nyitva tartotta Dúzsne Marika néni vezetésével a Bereki Alkotó Kezek Szakkör.

Az évforduló alkalmából a három napos rendezvénysorozat június 30-án 16.00 órakor ünnepi testületi üléssel kezdődött. Molnár János polgármester úr és Dr. Hajdu Lajos elevenítették fel az elmúlt negyedszázad történeteit, majd Csikos Sándor kunkapitányunk, településünk díszpolgára szavalt a Himnuszt. Az ülés befejeztével a Helytörténeti fotókiállítást tekinthették meg az érdeklődők. Ehhez több, mint 180 fényképet sikerült összegyűjteni, a legrégebbi magánkézből kapott fotó az 1930-as években készült. Ajánlom mindenki figyelmébe! A kiállítás megtekintése után Sinka István által faragott és felajánlott kopjafához sétáltunk át, amelyet szintén e jeles alkalom miatt készített. A napot vacsora zárta, amelyre az elmúlt 25 év képviselő-testületeinek tagjai kaptak meghívást. A helyszínt – a Berek Hotelt –, Dúzsne Marika néni ajánlotta fel, hiszen annak idején ott kezdődtek a beszélgetések, egyeztetések a település önállóvá válása érdekében. Másnap reggel az időjárás sajnos nem kedvezett, a főzés és az előkészületek azonban továbbra is töretlenül folytatódtak. Ám mire a megnyitó ünnepség elkezdődött, amelyet Dr. Fazekas Sándor földművelésügyi miniszter úr, Kovács Sándor a Jász-Nagykun-Szolnok megyei Közgyűlés elnöke és Molnár

János polgármester úr nyitottak meg, az időjárás is jóra fordult. Ezen a kivételes napon az Önkormányzat bagdulyással vendéglelt meg minden bereki lakost, amelyet ebédjegy ellenében lehetett térítésmentesen átvenni. A több mint ezer adag étel el is fogyott. A megnyitó után a Csicsergő óvoda, a Dalma Dance Club tagozata, a Nádírigó népdalkör, a Bereki Hagyományőrző Néptáncsoport, Márkus Ica nótáénekes előadóművész, a Keil Ernő Fúvószenesi Egyesület és Molnár György harmonikaművész adtak műsort, valamint Horváth Dia és a Shugokaku dojo karate bemutatóját és a Pusztai Rókák lovas íjász bemutatóját láthattuk. a berekfürdői civil szervezetek is kitelepültek, bemutatkoztak,

láthattuk mivel foglalkoznak. A képviselő-testület döntése alapján ezen a napon a berekfürdői lakosok a Gyógy- és Strandfürdőt és az esti Margaret Island koncertet díjtalanul látogathatták. A programsorozat utolsó napján a református templomban, Dr. Csoma Judit református lekipásztor emlékezett meg az elmúlt 25 évről istentisztelet keretében. Végezetül polgármester úrhoz hasonlóan én is szeretném megköszönni minden résztvevő segítségét és munkáját, amit e jeles alkalom megrendezéséhez nyújtott, mely során a mi kis településünk páratlan összefogásról tett tanúbizonyságot.

Hosszu András
alpolgármester

LELKI SOROK

Berekfürdő 25 éves függetlenségének az ünneplés sorozata a vasárnapi istentisztelettel zárult, ahol arra a kérdésre kerestük a választ, hogy vajon Pál apostol – a keresztyén gyülekezetek alapítója – mit írna nekünk berekieknek, vagy a Tesszalonikai és a Korintusi gyülekezetnek írott szeretetteljes bátorításokat és figyelmeztetéseket mi hogyan fogadjuk. **„A Lelket ne oltsátok ki.”** **“Nem tudjátok, hogy ti Isten temploma vagytok, és az Isten Lelke bennetek lakik? ... Testetek a bennetek levő Szentlélek temploma, akit Istentől kaptatok...”** Vajon hogyan reagálnánk ma egy ilyen levélre s a levél végén álló kérésre: **„A Lelket ne oltsátok ki.”** Különösen azért ne tegyétek ezt, mert Isten Lelke lakik bennetek! És akkor kioltjátok magatokból az istenit, a szentet, szentséget, a lelkeséget, a spiritualitást. Kioltjátok magatokból, ami elkülönít benneteket, ami emberré tesz! Kioltjátok magatokból az igaz életet! Csodálkoznánk, micsoda fura kérés!? Félretennénk a levelet, hogy ha majd lesz időnk, elgondolkozunk és válaszolunk valami frappánsat, hogy a jó tanácsok helyet küldjön inkább egy kis pénzt, mert az mindig jól jön. Vagy gyorsan írnák egy e-mailt, ha itt lettél volna a hét végén láthattad volna, micsoda lelkes társaság vagyunk! Vagy betennénk a levelet a „gyors iktatóba”, ezzel nincs mit foglalkozni, badarság.

Vagy mégis komoly dolog a Lélek? A Lélek, az ember személyisége, vagy legalábbis annak jelentősen többségi része. Mondjuk is jó lelkű, vagy lelketlen, hiszen az ember Lelke az, ami megnyilvánul az ember minden gondolatában és láthatóvá válik minden cselekedetében. Az ember a Lélek hatására, a Lélek akaratából öl vagy simogat, virágot

nyújt át vagy üt, kiabál, heveskedik, szidalmaz, vagy szeret.

Ilyen komoly dolog a Lélek, a lelkiség, a spiritualitás? Mi is, ki is az a Lélek, a lelkiség, a spiritualitás, ami kialakulhatna, sőt amit mi ki tudunk oltani. Mire jó egy ilyen felszólítás? Miért kell erre annyira odafigyelni? A Lélekre figyelni nekem, neked, ennek az egész közösségnek, a településnek, hogy ki ne aludjon? Azért, mert ez a rész az ember legbelseje, közepe, leg lényege. Mondhatjuk úgy is, hogy a szívünk közepe, ahol az isteni mag van, az ember jósága, az ember szépsége, a hűsége, a tisztessége, a jóakarata, az ember szeretete. És erre nagyon oda kell figyelni, erre nagyon kell vigyázni, hogy ki ne aludjon!

Hogy meg ne haljon. Meg ne haljon a Lélek? Igen! Meg ne haljon, az ember. Először is, hogy legyen élete, mozogjon benne a lélek, lélegzés. Másodszor, hogy ne egy megdermedt, kihűlt állapot határozzon meg, hanem élő Lélek, lelkiség, lelkesedés. Ne csak kötelességből történjenek a dolgok, hanem akkor is, amikor úgy tűnik felesleges. Akkor is szövögessünk célokat, amikor úgy néz ki, teljesen értelmetlen, mert az erősebbnek, hatalmasabbnak gondolt megvétel. És tartsuk szem előtt vágyainkat. Lelkesen leljünk egymásra, örüljünk egymásnak, de tudjuk, hogy kinek és minek adjuk oda magunkat. Ne veszítsük szem elől a lényegi dolgokat. Tekints fölfelé. Azokra a lelkesítőkre, akik fölfelé mutatnak. Mert lelkesedni csakis pozitív irányba szabad: fölfelé. Lefelé sohasem, mert az fejetlenséget, részegséget, káoszt, önelvesztést okoz.

Ezért szükséges hogy figyelj a Lélekre, a Lélek jelenlétére. A Lélek jelenlétére saját életedben, hogy

megéld a Lélek éltető erejét, ami nem hebehurgyává, nem akaratos-sá, nem gonosszá, hanem szeretetteljessé tesz. Nehogy lelketlenekké, élettelenekké váljunk.

Pál apostol komoly dologra hívja fel a figyelmünket. Figyeljünk magunkra. Tartsuk tiszteltbe magunkat. Szeretettel legyünk magunk iránt, hogy a másik emberre is így tudjunk tekinteni, mert ez nem önző, önös állapot, hanem kifelé figyelő nyitott, a másokra, másokra figyelő, a másokat is szem előtt tartó. Engedjük, hogy más is része legyen életünknek. Hogy egy élő láncolatot tudjunk alkotni. Így ebben a láncolatban, összetartozásban működhet az élet, ebben a közösségben lehet élni, ebben a közösségben működhet Isten Szent Lelke és teremhet gyümölcsöt az emberi élet, azaz lehet rajta és rajta keresztül áldás.

Nem hiába mondjuk: egységben az erő, mert valóban, ahol együtt vannak egy akarat, ahol egyként imádkoznak sokan és egyként gondolkodnak, dolgoznak egy ügyön, az könnyebben sikerre vihető. Bár mindig nehéz nem a magam hasznát nézni, hanem azét a közösségét, amiben élek.

Már a legkisebb emberi közösség, a család is csak együttműködve életképes és erős. Elég a közös érdek is az együttműködéshez, de a legmagasabb rendű együtt működés a szeretet. Egész életünkben tanulnunk kell ezt a leckét, mert együttműködni nem könnyű, főleg szeretetben, még a családokban is sok esetben van súrlódás, feszültség, szeretetlenség.

Együttműködni egymással, együtt rezdülni Isten akaratával egy egész életen át való tanulás, lelkiérés.

(Folytatás a 13. oldalon)

Az érettség jele pedig: képesség a szeretetben való együttélésre, együttlétre, együttműködésre, közösségre, amikor is képes leszek meglátni a másikban Isten lelkét, a testvéreimet.

Mindez bennünk az Isten lelkének munkája. Ha megtérünk, azaz célt tévesztett útjainkat elhagyjuk, ha keressük és rátalálunk arra az útra, mely az Isten szándékai szerint való, melyet Isten számunkra kijelölt, melyben rátalálunk életünk valódi céljára, ha beengedjük

életünkbe Isten Lelkét, akkor megkapjuk annak ajándékait is. Az ígértet a miénk. Az ajándékozó Isten bőséggel és jóléttel, teljességgel és harmóniával akar bennünket megajándékozni, megelégedéssel akar bennünket megajándékozni.

Ennek akadályja egyedül mi magunk vagyunk. A kegyelem árad, áradna ránk, mert a Lélek, Isten Lelke jelen van.

Legyünk egy szívvel és egy lélekkel, hogy erőt kapjunk a Lélek által, hogy életünk kiteljesedjen általa, és

a bennünk fejlődő gyümölcsei áldást hozzanak szűkebb és tágabb közösségünkre, településünkre Berekfürdőre!

Ima: Ami a lepergő időből itt marad, az nem olyan dolog mit magunknak építettünk.

Az a Te Lelked, Uram, az Te vagy Magad: s ha valamik; Általad, ha valakik; Veled lettünk. Ámen.

Dr. Csoma Judit
református lelkész

BEMUTATJUK OROSZ JÓZSEFNÉT

Az Őszikék Nyugdíjas Klub tagja és varr a Bereki Alkotó Kezek körben. Otthonát gobelinek díszítik.

- *Erzsike, emlékszik még, mikor vett először tűt és hímzőfonalat a kezébe?*

- Nézd csak ezt a felvédőt, a jobb alsó sarkában ott a hímzett dátum: 1962. IX. Szálöltéssel varrtam ki a libikókázó lányokat meg a fiúcskát csizmában. Aztán varrtam asztalterítőt, hokedlire meg szennyesládára

valót. Édesanyám vette az anyagot, ő mutatta meg az első öltéseket.

- *Mondhatjuk, hogy egy-egy korszakában más-más technikával dolgozott?*

- Fiam születésekor keresztszemes párnákat hímezttem, rózsásmadaras motívumokkal. Aztán 1977-től kalocsait varrtam, falvédőket, drapériákat. Amikor divatba jött, subáztam egy évig, tigris, szürke gém őrzi a hurkolásos módszert. Utána visszaálltam a kalocsaira, drapériák készültek az ajtókra-ablakokra, meg asztalterítők, futók. Eleinte Nagy Miklósné Marika rajzolta elő a mintákat, később már magam. 2000 után szünet következett, s amikor nyugdíjas lettem (2005-ben), gobelinezni kezdtem. Ezelőtt 3 évvel hagytam abba, most a kézimunka szakkörben kunsági hímzést varrok. Szeretem a lyukhímzést is, fehér alapon fehéret.

- *Nagyon szép a fellépő ruhája.*

- Köszönöm. Sok-sok órai munka van benne.

- *Szokott-e eladni a varrásai-ból?*

- A legtöbbet én őrzöm, kedves emlékeim, persze már el is ajándékoztam belőlük.

- *Mivel tölti még szabadidejét?*

- Szívesen kertészkedem, meg a nyugdíjas klubban is jól telik az idő.

- *Tartalmasan eltöltött éveket kívánok, Erzsike!*

Kóródi Lászlóné

in memoriam „...olvass sokat, szaporítod a tudásod...”

Kocsis Csaba szavaival búcsúzunk Jókai Annától, Berekfürdő díszpolgárától.

Jókai Annának régi berekséggel születése napjára

„Nem hiszek a véletlenekben, gyakran mondom ezt. Talán túl gyakran. Isteni elrendelése a sorsnak, ha meg-megállunk vagy megtorpanunk az élet keresztútján egyszer-egyszer és döntünk belátásunk szerint. Jól vagy rosszul. Az jó, ha van, aki vezesse az embert, jobb, mintha „meg-vezetik”.

A kétezer-egyes esztendő ilyen keresztút volt az életemben. Berekfürdőn akkor találkoztunk először. Egy japán kiállítást néztek meg az író tábor lakói Füzesgyarmaton. Mindenkit megérintett a kamikázék önfeláldozása a második világháborúban, és mindenkit megdöbbentett aznap a New York-i Világkereskedelmi Központ iktornyaiába becsapódó két repülőgép. Így kezdődött. Amilyen megrendítő a világnak a tragédia, olyan emlékezetes, sorsot formáló történet volt a találkozásom Berekfürdővel, a magyar irodalommal. Míg Körmendi Lajos élt, működött a szabadegyetmem az ég boltozata alatt a hévjó berek vízben, ahol határtalanul áramlott a gondolat. Nem hiányoztál ezekről az alkal-

makról Te sem. Talán azért volt ez a „stréberség”, mert az anyakönyvvezető úgy bocsájtott utadra, hogy olvassál sokat, és ezt meg akartad osztani másokkal is.

A tábor fővédnökeként emblematikus figurája lettél Berekfürdőnek, nagykövete a Pávai Vajna Ferenc fürta gyógyvíznek, az Alföld aranyának. A kék csempés medencében mindenki kívárja sorát egy kis döngönyöző vízszugárért, amelyet csak öt percig élvezhet földi halandó, legyen az kőműves beteghordó, vagy könyvelő, népművelő, művészeti előadó, pedagógus, esetleg Kossuth-díjas író. A vagy után mind Te vagy, igaz, a főkönyvelői titlust kihagytam a sorból.

Nem szeretem azokat a politikusokat, akik azzal takaróznak, hogy ezen vagy azon a rendezvényen magánemberként vesznek részt. Példát vehetnének Rólad, aki ugyanaz az ember a templomban, az író-olvasó találkozókra és a medencében. Aki nem más ünnepi öltözkében, melegítőben, fürdőruhában, ne adj’ Isten kalapban. Aki az ásványvízből a bubisat kedveli, és imádja a jó édesseget, különösen a házi ízeket. (Berekfürdőn a ferdinándot, ami engem egy kicsit az otthoni darázs-fészekre emlékeztet, csak hiányzik belőle a dió.) Aki virágból nem szereti – csak a kolbászból – a vágottat. A virágot egyébként szereted, és az embereket is. Mindenkire jutott időd, aki meg-szólított.

Életem egyik legnagyobb kitüntetése az volt, mikor felajánlottad, hogy eljössz Nagyrábéra, ahol dolgozom. Abba a művelődési házba, amelyről Gálfalvi Gyuri barátunk azt tartja, hogy egy kisvárosnak is becsületére válna. Azóta is emlegetnek az olvasók, mert a személyes találkozás legalább olyan fontos, mint a jó könyv. Ha a köteteid olvasom, hallok a hangodat. Megelevenedik a történet, látom a képeket és köz-

ben mesélsz nekem, mint régen a medencében. Egyszer azt mondtad, hogy tulajdonképpen már mindent megírtál, és a Széphalom Könyvműhely újra kiadja a könyveidet, aztán „Godot megjött”. Evés közben jön meg az étvágy, tartja a mondas, talán ezért lehet az, hogy újabb könyvvel jelentkeztél. „Éhes élet”. Krisztusi gondolat.

2005 óta nem találkozunk a medencében este. Azt mondtad, Körmendi Lajos halálával lezárult egy korszak. De nem maradtál hűtlen Berekfürdőhöz, nyáron és ősszel is itt vagytok, oldaladon Sándor bátyámmal. Júliusban a kalász ünnepén hallottalak. Éhes élet, háttérben az érett, telt kalással. A jó író is magvető, de hogy kihez jut el a gondolat, az nem csak rajta múlik, de törekedni kell arra, hogy minél többekhez. Neked „egy kulcsra zárt szoba” kell az alkotáshoz, így szerepel a Gergely Ágneshez írt születésnap versedben. Fecske Csaba könyvében azt írod az ajánlásodban, hogy a költőt leginkább az idézeteken keresztül lehet megismertetni. „A jelen mulandó” – írod ugyanebben a versben és eszembe jut az öt évvel ezelőtti ködös november, mikor egyedül ara-szoló az Irodalmi Múzeum fele a születésnapodra. Emlékezetes nap volt az nekem is. Ami akkor jelen volt, mára már múlt, pedig minden olyan közelinek tűnik. Talán azért, mert „A múlt nem múlik el soha.” Mintha csak tegnap történt volna.

Azt mondják, az ősz az elmúlás időszaka. Én mindig várom az őszt. Nem az elmúlás, hanem a találkozások miatt várom a berekfürdői tábor, ahol feltarisznyázzuk magunkat az emlékekből. Ezek az emlékek nem a múltba révedésről szólnak, hanem töltekezésről. Isten éltesse, várom az újabb könyvedet!”

Utolsó könyvének címe: Átvilágítás (önéletrajz)

BALLAGÓ NYOLCADIKOSAINK

„Csak egy osztály voltunk, Egy osztály, amelyről néhányan túl sok jót hittek, Később sokan azt gondolták, tévedtek... Hitték, gondolták... És talán senki sem tudta, kik voltunk valójában.”

Osztályfőnök:

Bánhegyiné Bakó Éva

Csordás Adrián

Demeter Maja

Dúzs Enikő

Facsar Gergő

Faragó Máté

Kohányi László János

Kovács Ákos

Kovács Ferenc

Lévai Alex

Monori Sándor

Nagy Gréta

Németh Imre

Széll Laura

Szél Márk

EGY KISISKOLA NAGY EREDMÉNYE

2017. május 19-én és 20-án került megrendezésre az „Itthon otthon vagy” országos földrajz verseny döntője Tatán, az Eötvös József Gimnáziumban. A hetedik évfolyamon 10 iskolából 15 gyerek versenyzett. Külön versenyzett a nyolcadik és kilencedik évfolyam. A vetélkedő döntőjébe az előzetes fordulók eredményei alapján a Veress Zoltán Általános Iskolából négy (!) hetedik osztályos tanuló jutott be. A színvonalas verseny zsűrijét az egri, illetve a veszprémi főiskola meghívott tanárai alkották.

Az első napon a tanulók írásbeli tesztet töltöttek ki, majd a második napon bemutatták prezentációjukat a Fertő- tó és az Alpokalja turisztikai nevezetességeiről PowerPoint (ppt) formájában. Kisiskolánk tanulói remekül szerepeltek és nagyszerű eredményeket értek el.

Bánhegyi Tamás II. hely

Fodor Ivett IV. hely

Zádori András János IV. hely

Czinege Szilvia Virág VI. hely

Az eredményhirdetés után a zsűri elnöke külön gratulált a berekfürdői küldöttségnek, és eredményét fejezte ki, hogy jövőre is találkozhatunk. Ez a szép siker nem jöhetett volna létre a gyerekek, a pedagógus és a szülők összefogása nélkül!

Külön köszönet a Berek- Víz Kft -nek, amely a kisbuszt bizto-

sította és az utazás költségeit állta, illetve a Községi Önkormányzatnak, amely a szállást és étkezést finanszírozta.

Szendrei Balázs

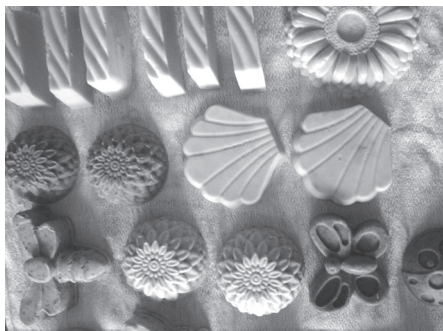
biológia-földrajz szakos tanár

Tanév végi önkormányzati elismerések

A Veress Zoltán Általános Iskola tanévzáró ünnepségén a pedagógusok közül Csörgő Józsefné és Szendrei Balázs lelkiismeretes, színvonalas oktató-nevelő munkájáért, valamint szabadidős tevékenységekben való aktív részvételéért ajándékutalványban részesült.

A ballagók közül Dúzs Enikő és Demeter Maja példamutató magatartásáért, kiemelkedő tanulmányi munkájáért és aktív közösségi tevékenységéért könyvutalványt vehetett át.

KECSKETEJES SZAPPANOK

Napjainkban egyre népszerűbbek és divatosak a natúr és bio kozmetikumok. Mindenkit egyre jobban érdekel az egészséges életmód, az egészségesebb élet lehetősége a tiszta testápolás szereit. Sajnos egyre több ember küszködik allergiával, bőrpanaszokkal, amelyek sok mindenkit elindítanak a vegyszermertés életmód felé. Keressük annak a lehetőségét, hogyan zárjuk ki a kémikáliákat az életünkéből. Hiába táplálkozunk ugyanis egészségesen, és használunk ápoló krémeket, bőrtisztítókat, ha a mosakodás, fürdés vagy kézmosás alkalmával akaratunkon kívül rongáljuk a bőrünket. A hagyományos, kémiai úton előállított kozmetikumok nagyon sok olyan anyagot tartalmaznak, ami sok embernél szem- és bőrirritációt, bőrszárazságot és gyulladást okoz.

Ezért ajánlott a természetes készítmények használata, melyek közül az egyik leghatékonyabb a kecsketej szappan.

A kecsketejet már évezredekkel ezelőtt hatékony bőrápoló szerként tartották számon. Méghozzá nem véletlenül, hiszen késlelteti a bőr öregedését, természetes gyógymód

pattanásokra, ahogyan a gyulladások és az ekcéma kezelése esetén is jó szolgálatot tehet. Ráadásul a kecsketej nagy mennyiségben tartalmaz tápanyagokat és különböző vitaminokat. Szappan formájában az elhalt hámsejteket is eltávolítja. Sokszínű összetevőinek köszönhetően a kecsketej közel áll az emberi anyatejhez, ami az egyik legtekélyesebb tápanyag a világon. A kecsketejnek könnyű a megemésztése és kiemelkedően magas a kálium-, kalcium-, réz-, foszfor-, mangán- és vastartalom, ezen kívül essenciális, többszörösen telítetlen omega-6 és omega-3 zsírsavakat is tartalmaz. Bővelkedik A-, B1-, B2-, B3-, B5-, B9-, C-, D-, E- és K-vitaminban.

Előnyös élettani tulajdonságait külsőleg használva sem veszti el. Már az ókorban is alkalmazták a bőr ápolására, fiatalon tartására. Mivel szabályozza a faggyúmirigyek működését, valamennyi bőrtípusra alkalmazható. Nem csupán tisztítja, hanem ápolja és óvja is a bőrt, segít megszabadulni a gyulladásoktól, valamint a pattanásoktól. Hidratálja és megnyugtatja az irritált külső hámréteget, antibakteriális hatása révén gátolja a pikkelysömör és az ekcéma súlyosbodását és terjedését, illetve a felülfertőződést, megfiatalítja a bőrt. A kecsketej szappanok alapanyagai / olívaolaj, pálmavaj, kókuszolaj, napraforgó olaj stb./ semmilyen vegyi anyagot nem tartalmaznak, a konyhánkban is megtalálhatóak. A különféle adalékok szintén olyan gyógynövények, élelmiszerek,

amelyeket a mindennapjainkban is fogyasztunk /pl. kamilla, csalán, méz, kakaó stb./. S hogy milyen szappant szeretnénk készíteni, annak tulajdonképpen csak a fantáziánk és a kreativitásunk szab határt az elérni kívánt eredményt figyelembe véve. Nagyon sok fajtája létezik, néhány példa arra, hogy melyik mire való, a teljesség igénye nélkül.

Natúr szappan: Érzékeny bőrre, gyermekeknek ajánlott elsősorban.

Levendula szappan: Lazító, nyugtató hatású, rovarcsípésre is ajánlott.

Kamillás szappan: Gyulladás-csökkentő, pattanásos bőrre ajánlott.

Körömvirág szappan: Sebgyógyító, szintén gyulladás-csökkentő hatású.

Csalános szappan: Fertőtlenítő, szintén pattanásos, zsíros bőrre ajánlott.

Mentás szappan: Bőrfrissítő hatású, minden bőrtípusra ajánlott.

Mézes szappan: Bőrtápláló hatású, minden bőrtípusra ajánlott.

Mákos és kávé szappan: Radírozó hatású, segít ledörzsölni az elhalt hámsejteket.

Chilis szappan: Bőrfeszesítő, frissítő hatású.

Sárgarépa szappan: Béta-karotin tartalma táplálja a bőrt, segít megőrizni a napbarnított bőrszínt.

Szeretettel ajánlom mindenkinek ezeket, aki vigyázni kíván saját és családja bőrére!

Szendreiné Kürti Judit

Nagy Előd: Faluszéle (Berekfürdőn)

Nagy Elődről: „Híres magyar festő, grafikus és éremművész. 80 önálló kiállítással büszkélkedhet. Albuma 2005-ben jelent meg a Grimm Kiadónál éremművészeti alkotásokkal, családbrázolóval, utazási élményekkel, 123 fotóval, portrékkal, enteriőrökkel, aktokkal.”

Köszönjük a közlés jogát!

SZÁRNYPRÓBÁLGATÓ

A mérleg

5. fejezet

Elgondolkoztam azon, amit hallottam. De amit ezután mondott, még nagyobb zűrzavart okozott bennem.

- Én... én gyanakszom valakire.

Elakadt a lélegzetem.

- Mégis kire?

- Adam Ramsayre.

Adamet gyanúsítja? Ez komoly?

- Miért gondolod ezt? - húztam össze a szemöldököm.

- Mert... Lily, a barátnői és én... mi a húgát piszkáltuk - sütötte le a szemét. - Elég... durván.

Valószínűleg beszélt neki arról, hogy mit teszünk vele, ezért Adam egy nap megkeresett minket, mikor iskola után mentünk haza. Nagyon ijesztő volt és azzal fenyegetett, hogy soha többet ne merjük bántani Lizzyt, mert nagyon megbánjuk - suttozta. - Én megmondtam Lilynek és a többieknek, hogy én ezt nem fogom többet csinálni, mert ez helytelen, de ők... nem hagyták abba.

A fejemben egy háború játszódott le. Zűrzavar volt. De ebben a zűrzavarban megtaláltam az értelmet is. Összeálltak a fejemben a dolgok. Adam húga öngyilkos lett, mert zaklatták az iskolában. Adam tudott erről, figyelmeztette őket, de szavai süket fülekre találtak. Adam kedvenc Shakespeare könyve a Hamlet. Az oka ennek pedig az, hogy a bosszúról szól. Bosszút akart állni azokon, akik miatt a húga kioltotta a saját életét... Aztán beugrott nekem még valami. A mérleg, ami az áldozatok háza elé rajzoltak krétával! Lilyék háza előtt is megjelent, miután lekapcsolták

a gépről, mint annak idején Emily-nél, Claire-nél és Amandánál. A mérleg pedig az igazságszolgáltatás jelképe...

- Kö... köszönöm, hogy megbíztál bennem annyira, hogy ezt elmond. Most már menjünk haza.

Hazavittem Sarah-t, én meg az albérletem felé vettem az utam. Épp a virágbolt mellett haladtam volna el, amikor észrevettem Adamot, amint vörös rózsákat tartva a kezében kilépett az üzletből. Úgy tűnt, ő is észrevett, mert intett nekem. Most már nem tudtam úgy tenni, mintha nem látnám. Megálltam, ő meg beszállt a kocsiba.

- Hali! Kérhetek egy fuvart? - vigyorodott el.

- Persze - feleltem. Természetesnek kell lennem. Elvégre lehet ez tévedés. De ehhez a tévedéshez túl nagy véletlen kell.

- A virág... Leslie-é lesz? - mutattam rá.

- Oh, igen. Tudtad, hogy a vörös a szenvedélyes szerelem szimbóluma?

- Igen.

- De a többi virágnak is van ám jelentése. Majd ha lesz barátnőd, akkor nézz utána, mielőtt virágot választasz neki. Mindegyiknek megvan a maga jelentése és a színüknek is - magyarázta.

- Majd észben tartom.

- Jól érzed magad? Mintha kicsit sápadt lennél - jegyezte meg.

Francba! Miért kellett megemlítenie a virágot? Eszembe jutott, mikor virágot vittünk Lilynek a kórházba. Milyen jelentésük lehet a sötét sárga és a fehér rózsának?

- Aha. Csak fáradt vagyok. Sokat kellett ma dolgoznom.

- Azt elhiszem.

Miután kivettem Adamet és hazavergődtem, bekapcsoltam a laptopom és rákerestem a virágok és a színek jelentéseire. Mikor megtaláltam, amit kerestem, tényleg falféher lettem. A fehér rózsza jelenti a tisztaságot, a hűséget, az ártatlanságot, de lehet a lemondás, a búcsú jelképe is. A sötét sárgaszín pedig az eretnokség és az árulás színe. Összeszorult a torkom. Beszél-nem kell Leslie-vel! De már késő van... Holnap keressem meg? Ráér ez még holnap? Nem hiszem. Felkaptam a telefonomat és tárcsáztam Less-t.

- Szia, Peter! - köszönt.

- Szia, Leslie! Egyedül vagy? - kérdeztem.

- Nem. Itt van velem Adam és Anna - újságolta. - Vigyáznom kell.

- Meddig maradnak?

- Náluk sosem lehet tudni.

- Értem. Találkozhatunk holnap kettesben? Eléd megyek a házatokhoz. Régen lógtunk már együtt kettesben. Rázzuk le egy kicsit a többiekkel - tettem hozzá játékosan.

- Húha, randizni hívsz? - viccelődött.

- Nem elég egyértelmű? - feleltem. Istenem, csak ne kérdezzen rá Adam, hogy miért akarok kettesben lenni Leslie-vel. Bár nem annyira furcsa. Elvégre barátok vagyunk.

- Jól van, de elvárom, hogy egy étteremben együnk és a vörös rózsza se hiányozzon. Anna most kapott Adamtól egy csokrot - folytatta.

- Igenis, Hercegnő. Akkor holnap - búcsúztam el tőle.

A 2017. JÚNIUS 16-TÓL 18-IG TARTÓ TESTVÉRTELEPÜLÉSI TALÁLKOZÓ PÉTERFALVÁN

Tóth Bálint Polgármester Úr meghívására Tiszapéterfalvára indultunk 8 fővel 2017. június 16-án, pénteken 13 órakor a Berek-Víz Kft. új, 9 személyes gépkocsijával. Az egyébként 3 órás út 7 órára sikeredett, mert a határnál sokat kellett várni. Péterfalva polgármestere próbált segíteni először telefonon, majd később személyesen értünk jött és intézte a határátlépés technikai akadályait.

Késésünk ellenére a testvérvárosi települések delegációi megvártak bennünket a vacsorával, ami nagyon jól esett a hosszú út után. Gulyáslevest és töltött káposztát kaptunk és mindenféle innivaló volt az asztalon. A kedves fogadtatás és a finom vacsora után polgármester úr elkísért bennünket a szálláshelyünkre is, ami nagyon szép és kényelmes volt.

Másnap a svédasztalos reggeli után egésznapos kirándulásra mentünk egy nagy busszal, a többi testvérvárosi település tagjaival, és egy történelem szakos tanárnő volt az idegenvezetőnk.

Nagyon jó hangulatban utaztunk, beszélgettünk, nótáztunk.

Első úticélunk: a Munkácsi vár

A munkácsi vár Kárpátalja legnevezetesebb, legszebb történelmi műemléke, amely fontos szerepet játszott a magyar történelemben. A vár nagy jelentőséggel bírt a Habsburg-ellenes mozgalmak korában. Zrínyi Ilona vezetése alatt, az 1685–1688 közötti években hőiesen ellenálló várórság utolsóként kapitulált.

A Habsburg uralom alá került várat 1787-től fogházzá, majd börtönné alakították át, ahol sok neves forradalmár raboskodott. Az 1848–49-es forradalom és szabadságharc idején ismét a szabadság vára volt, utolsók között tette le a fegyvert 1849-ben. A várban korhű jelmezekben beöltözve műsort is láthattunk.

Következő úticél: a Vereckei-hágó

Lenyűgöző természeti szépség tárult elénk! Megható érzés töltött el bennünket, hogy őseink itt jártak hajdanán. A Vereckei-hágó az Északkeleti-Kárpátok gerincén, a Latorca és a Sztrijbe ömlő Opor folyó völgye között helyezkedik el. Tengerszint feletti magassága 841 méter. A hágóra Alsóverecskén keresztül lehet feljutni, meg lehetősen rossz minőségű, kackaringós úton.

Ősidők óta használt út. 895-ben a honfoglaló magyarok többsége a Vereckei-hágón keresztül érkezett a Kárpát-medencébe. 1241-ben a mongol-tatár főszereg itt tört be Magyarországra. Az első világháború idején, 1914-ben az osztrák–magyar csapatok súlyos harcokat vívtak a hágónál az orosz cári csapatokkal. A második világháború idején szintén súlyos harcok voltak ezen környéken.

A magyar honfoglalás millencentenáriumban a hágótól kissé távolabb, egy teljes panorámát kínáló ponton állították fel a honfoglalási emlékművet. 1996-ban Matl Péter munkácsi szobrász alkotta meg, amelyet folyamatosan romboltak az ukrán ultrana-

cionalisták. 2008-ban Sziklavári Vilmos ungvári főkonzul kezdeményezésére a magyar állam 25 millió Ft ráfordítással újjáépíttette, ugyancsak Matl Péter kivitelezésében. Az emlékmű a Kelet és Nyugat közötti kaput jelképezi. Hét tömbből áll, amelyek a Kárpátokon átvonuló hét honfoglaló törzset szimbolizálják. A „kapu” nyílásában a vérszerződésre emlékeztető oltárkő található.

Ezen a csodálatos helyen a szabadban terítettek meg az ebédhez vendéglátóink, ami szintén bőséges és nagyon finom volt: rántott szelet, fasírtgolyó és sok-sok zöldség.

Az utolsó úticél: a Sipot vízesés.

Ukrajna és Kárpátalja talán legszebb vízesése a Sipot. A Kárpátok forrásokban, patakokban egyik leggazdagabb területén az Ökörmezői járás Fülöpfalva településtől 6 kilométerre található. A vidéken egymást érik az erők, patakok, folyók. Ezek vize általában kristálytisza, iható. Ilyen patakok, források vize hozta létre a Sipot vízesést is, mely 14 méter magas. Környéke jól kiépített, kedvelt kirándulóhely.

Ezek után indultunk vissza szálláshelyünkre, de úgy elszaladt az idő, hogy már késésben voltunk, és egy útlezárás miatt sokat várakoztunk. Megint késünk, de vendéglátóink – polgármester úr felesége, hivatali dolgozók, tanárnők - kitartottak és ismét bőséges, finom vacsorával vártak.

Vasárnap reggeli után megnéztük a helyi képtárat, aztán lehetőség volt elmenni egy misére, és a hétvége fő eseménye következett: egy csodálatos műsor keretében a Csikszentkirályi testvértelepülés által felajánlott „Székelykapu avatása”. Ezt követte egy díszebéd, ahol Dr. Hajdu Lajos nyugalmazott polgármester megajándékozta Péterfalvát egy Györffy Lajos szobrászmester által készített Rákóczi lovas szoborral. A bereki delegáció is átadta a Művelődési Ház által készített ajándékkosarat. A Berek-Víz Kft. prospektust és programfüzetet osztott szét, Nagy Lajosné pedig apró ajándékokkal (berekfürdői hűtőmágnes, kis cserépedény) kedveskedett.

Mi is kaptunk külön-külön ajándékot egy erre a célra készített

testvértelepülési feliratos reklámtasakban, amelynek tartalma egy üveg bor, egy feliratos bögre és egy hűtőmágnes. Nagyon jól éreztük magunkat, rengeteg figyelmet, kedvességet, szeretetet kaptunk!

Köszönetet mondok a delegáció

nevében Berekfürdő Község Önkormányzatának, hogy ott lehetünk ezen a felejthetetlen hétvégén Péterfalván!

Czinege Béla

*Képviselő-testület tagja,
a delegáció vezetője*

ÖSSZETEVŐK

Monori Sebestyén - Vince - Luca - Zsigmond: „Összetevők” c. kiállítás

A kiállítást Koszna Anita, a helyi Veress Zoltán Ált. Isk. pedagógusa és a Kanta Gyula Könyvtár munkatársa nyitotta meg. Az elhangzottakból idézünk.

„Monori Sebestyén édesapja karcagi születésű. Melocco Miklós, Benedek György és Bencsik István tanítványa volt.

Egyéni és csoportos kiállításai alkalmával az ország számos pontján megismerhették szobraikat, plasztikáikat, de több köztéri alkotásával is találkozhatunk országszerte.

Díjai közül a Magyar Arany Érdemkeresztet emelném ki.

Keze alatt formát ölt, üzenetet hordoz a mész, a márvány, a bronz, az acél, de az eternit és a műgyanta is. Összetevő c. kiállításán Önök különböző színű márvány-

ból, mész, kőből készült minimal art szobraikat tekinthetik meg.

Valamennyi alkotás körbejárható, lépjenek nyugodtan mögé, tekintsek meg más szögből, más nézőpontból! Hisz ellentétek, éles határok olvadnak egybe, alkotnak egységet.

S miért éppen keresztgyermekei munkáit hozta el a művész? Vagy, ahogy ő fogalmazott, a gyerekeket kísérte el, s nem a gyerekek őt. Mert lenyűgözi őt a tiszta gyermeki látásmód, a konvenciómentes ábrázolás, az érzelmek kifejezésének sokszínű módja. Vince, Luca és Zsigmond gyermekrajzai a művész számára az érzelmi teljességet, a korlátoktól, szabályoktól nem terhelt alkotást testesítik meg. Azt az érzést ébresztik fel, amikor szabadon élheti meg az ember a rá törő érzelmeket.”

2017. 05. 24-én Abádszalókon zajlott az Amatőr és Profi Tortakészítő és Tortadíszítő verseny, ahol Kovácsné Nagy Zsuzsanna tortája 2. helyezést ért el.

III. WOLF GYÖRGY EMLÉKVERSENY MÁRCIUS 15-18.

Rekord létszám a III. Wolf György emlékversenyen

Március 15-én immáron 3. alkalommal került megrendezésre a Wolf György Sakk Emlékverseny. Ezúttal rekord létszám nevezett, így az „A” csoportban 42 fő, míg a „B” csoport 47 fő indult a versenyen. A megmérettetés nem csak létszámában, de erősségében is kiemelkedett, hiszen 2 nagymester, 4 nemzetközi mester, 8 Fide mester és egy női Fide mester volt a résztvevők között. A verseny sikeres lebonyolításához nagyban hozzájárult Wolf László, aki a verseny fő támogatója volt. A versenyzők kiváló körülmények között játszották végig a 7 fordulót a berekfürdői Bod László Művelődési Ház emeletén.

Óriási küzdelmek alakultak ki, a fiatalok vitézkedtek, de végül az „A” csoportban az élen az esélye-

sek végeztek. Így Czebe Attila nagymester nyerte meg a versenyt, megelőzve Okhotnik Vladimir nagymestert, aki 2015-ben senior világbajnoki címet szerzett.

A harmadik helyezett Becskei Zoltán lett. A „B” csoport a korosztályok harca volt, ahol végül a fiatalok vitték el az első és a második helyezést. A bajnoki címet Papp László szerezte meg egyenletes jó játékkal, míg a második helyen Hercz Richárd végzett jó hajrájával. A harmadik helyen egy régi karcagi játékos, Simai László végzett.

A versenyzők nagyon elégedettek voltak a versenyhelyszínnel, sokan látogatták a fürdőt két parti között. A település is magával ragadta őket, így többen már bejelentkeztek az őszi versenyre, mely remélhetőleg szeptember végén kerülhet megrendezésre.

Egyed Zsolt

ILLA BEREK – Berekfürdő önkormányzatának negyedéves lapja

Felelős kiadó: Berekfürdő Község Önkormányzata, 5309 Berekfürdő, Berek tér 15.

Szerkesztő bizottság: Hosszu András, Kóródi Lászlóné, Kóródi Csilla;

A szerkesztőség címe: 5309 Berekfürdő, Móricz Zsigmond u. 16/A; Telefon: 06-59-319 - 068; Hosszu András: 06-30-627-7927

E-mail: kkanal@indamail.hu ;

·E számunk szerzői: Czinege Béla, Dr. Csoma Judit, Dylotte, Hosszu Zsanett, Keresztes Ágnes, Kóródi László, Perge Józsefné, Szendrei Balázs, Szendreiné Kürti Judit

Nyomdai munkálatok: **Karcagi Nyomda Kft.**

Felelős vezetők: Márkusné Tankó Orsolya, Nagyné Tankó Tímea,

5300 Karcag, Kertész József u. 20. sz. Tördelés, tipográfia: Kocsis Attila